

**நமக்காக ஒரு
இலிக்குவிய சரீரம்
காத்துக்
கொண்டிருக்கிறது**

மகத்தான தீர்க்கதறிசியாகிய வில்லியம் மரியன்
பிரன்ஹாம் அவர்கள் அளித்த செய்திகளிலிருந்து
எடுக்கப்பட்ட மேற்கோள்கள்

யோவா 1:1 ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது.

யோவா 1:2 அவர் ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார்.

யோவா 1:3 சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை.

யோவா 1:4 அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது, அந்த ஜீவன் மனுষருக்கு ஒளியாயிருந்தது.

யோவா 1:5 அந்த ஒளி இருளிலே பிரகாசிக்கிறது; இருளானது அதைப் பற்றிக் கொள்ளவில்லை.

யோவா 1:14 அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே வாசம்பண்ணினார்; அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவுக்கு ஒரேபேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது.

சகோ. பிரன்றூம் கூறுவது:

~~~~~

117. மத்தேயு 18: 10.

[ஒரு சகோதரன் மத்தேயு 18:10ஐப் படிக்கிறார் - ஆசி].

“இந்தச் சிறியரில் ஒருவனையும் அற்பமாய் என்னுதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அவர்களுக்குரிய தேவதூதர்கள் பரவோ கத்திலே என் பரமபிதாவின் சமுகத்தை எப்போதும் தரிசிக் கிறார்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்”.

313. சரி. இப்பொழுது. சகோதரனே, நீங்கள் யாராயிருந்தாலும், பெயர்கள் எழுதப்படுவதில்லை, சிறு காகிதத் துண்டுகள் மாத்திரமே, பாருங்கள், இதைக் கேட்டவர் யாராயிருந்தாலும், நான் நிச்சயமாக...

314. இதை நீங்கள் இரண்டு விதங்களில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். பாருங்கள். ஆனால் நான் நினைக்கிறேன், இதன் விளக்கம்; “இதற்கு விளக்கம் தாருங்கள்” என்று என்னைக் கேட்பீர்களானால், இது தான் என் விளக்கம்.

315. இப்பொழுது நீங்கள் 2 கொரிந்தியருக்குத் திருப்புங்கள், யாராகிலும் 5: 1க்குத் திருப்பினால், “பூமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்து போனாலும்” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. அது என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியும். “பூமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்து போனாலும், நமக்காக வேறொன்று ஏற்கனவே காத்திருக்கிறது”. சரி.

316. இப்பொழுது அவர்... நீங்கள் மத்தேயு 18:10ஆக கவனிப்பீர்களானால் அவர் “சிறு பிள்ளைகளைக் குறித்து இங்கு பேசுகிறூர். அவர்கள் சிறு பிள்ளைகள், மூன்று அல்லது நான்கு வயதுள்ளவர்கள், அவர்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். “சிறு பிள்ளைகளை அவரிடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள்”. “சிறு பிள்ளைகள்” என்பது “சிறு பிள்ளை” என்பதன் பண்மைச் சொல். சிறு பிள்ளை என்றால் சிறுவன் அல்ல - கைக்குழந்தை அல்ல, அதற்கும் பதின்மூன்று வயதுக்கும் இடையே நள்ள ஒரு பருவம். பாருங்கள்? அது தானாக பொறுப்புள்ளதாயிருக்கும் பருவத்தை எட்டவில்லை.

317. அவர், “இந்தச் சிறியரில் ஒருவனையும் அற்பமாய் என்னுதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” என்றார். அந்த சொல்லுக்கு உண்மையான அர்த்தம் “மோசமாக நடத்தாதீர்கள்” (mistreat). பாருங்கள், “இவர்களில் ஒருவனை மோசமாக நடத்துதல்” ஒரு சிறு பிள்ளையை நாம் மோசமாக நடத்தக் கூடாது. அவர்கள் சிறு பிள்ளைகள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. பாருங்கள்?

318. இப்பொழுது கவனியுங்கள், அவர், “அவர்களுக்குரிய தேவதாதர்கள் பரலோகத்திலே என் பரமபிதாவின் சமுகத்தை எப்பொழுதும் தரிசிக்கிறூர்கள்” என்றார். பார்த்தீர்களா? வேறு விதமாகக் கூறினால், “அவர்களுடைய தூதர்கள், அவர்களுடைய

சர்ரங்கள், அவர்கள் மரித்தால் அவர்கள் செல்லவிருக்கும் அந்த தூத்தீஸ்ப் போன்ற சர்ரங்கள், பரலோகத்தில் என் பரமபிதாவின் சமுகத்தில் எப்பொழுதும் இருக்கின்றன". பாருங்கள்?

319. இப்பொழுது, "பூமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்து போனாலும் நமக்காக வேறொன்று ஏற்கனவே காத்திருக்கிறது" அது சரியா? அது ஒரு சர்ரம்.

320. இங்கு பாருங்கள். இதை விவரிக்க எனக்கு மட்டும் நேரமிருந்தால்! எனக்கு நேரமில்லை என்பதை அறிவேன். ஆனால், இங்கே, இதை ஒவிப்பதிலு செய்வதால், இதை சிறிது விளக்கு கிரேன், அப்பொழுது நீங்கள் எப்படியும் புரிந்து கொள்வீர்கள்.

321. பாருங்கள், ஒரு இரவு பேதுரு சிறையிலிருந்தான். அவர்கள் மாற்கு என்னும் பெயர் கொண்ட யோவானின் வீட்டில் ஜைபக் கூட்டம் ஒன்றை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். கர்த்தருடைய தூதன் - அந்த அக்கினி ஸ்தம்பம் - சிறைச் சாலைக்குள் வந்தார். ஒரு வெளிச்சம் இறங்கி வந்தது. அந்த ஒளி அவனிடம் வந்த போது,

பேதுரு சொப்பனம் காண்கிறதாக நினைத்தான். அது... வேதம், "அநையிலே வெளிச்சம் பிரகாசித்தது" என்கிறது (அப். 12 : 7). பாருங்கள்? நம்முடன் இன்றுள்ளவரும் அவரே என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். பாருங்கள், அவர் இறங்கி வந்தார். நாமும் தொல்லையில் அகப்பட்டுக் கொண்டால், அதே விதமாக நமக்கும் நேரிடலாம். பாருங்கள்? அவர் அங்கு வந்து, "என் பின்னேவா" என்றார்.

322. எனவே பேதுரு, "இப்பொழுது நான் சொப்பனம் கண்டு கொண்டிருக்கிறேன், இந்த சொப்பனத்தின் அர்த்தம் என்ன வென்று பார்க்கலாம்" என்று எண்ணினால். அவன் காவலாளர் களைக் கடந்து சென்றான். அவன் "ஓ - ஊ, இப்பொழுது நான் நடந்து கொண்டே செல்கிறேன், கதவு தானுக திறக்கிறதே" என்று எண்ணினால். அவன் அடுத்த காவலுக்குச் செல்கிறான், அதுவும் தானுக திறவுண்டது. அவன் நகர வாசலை அடைந்த போது, அதுவும் தானுக திறவுண்டது. பேதுரு சொப்பனம் காண்கிறதாக அப்

பொழுதும் நிகைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் அங்கு நின்ற போது, "நல்லது, இப்பொழுது நான் விடுதலையாகி விட்டேன். எனவே நான் மாற்கு என்னும் பெயர் கொண்ட யோவான் வீட்டுக்குச் சென்று அங்கு ஜுக்கியத்தில் கலந்து கொள்வேன்" என்றான்.

323. அவர்கள் அங்கு, "ஓ கர்த்தாவே, உமது தூத்தின அனுப்பி பேதுருவை விடுவியும்" என்று ஜைபித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

324. ஏறக்குறைய அதே நேரத்தில் யாரோ தட்டும் சத்தம் கேட்டது. [சுகோ. பிரான்ஹாம் தட்டுகிறார் - ஆசி]. ஒரு பெண் கதவண்டையில் வந்து, "யார் அங்கோ என்று கேட்டாள். அவள் ஜுன்னல் சட்டங்களைத் திறந்து பார்த்த போது அது பேதுரு என்று அறிந்து கொண்டாள். அவள் திரும்பிச் சென்று "நீங்கள் ஜைபம் பண்ணுவதை நிறுத்திக் கொள்ளலாம், பேதுரு அங்கு நின்று கொண்டிருக்கிறார்" என்றாள்.

அவன், "இது என்ன! திறவுங்கள். நீங்கள் - நீங்கள்... என்றான். பாருங்கள்?

325. [சுகோ. பிரான்ஹாம் மறுபடியும் தட்டுகிறார் - ஆசி]. அவன் "கதவைத் திறவுங்கள், நான் உள்ளே வர வேண்டும்" என்றான். எனவே அவன் சொன்னேன்...

அவள் திரும்பவும் வந்து, "கதவண்டையில் நின்று கொண்டிருப்பவர் பேதுரு தான்" என்று சாதித்தாள்.

326. அவர்கள், "ஓ, அவர்கள் பேதுருவை ஏற்கனவே சிரச்சேதனம் செய்து விட்டார்கள், அது அவருடைய தூதன்" என்றனர்: பாருங்கள், பூமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்த போது, அவன் அதை பெற்றுக் கொண்டான் என்று அவர்கள் என்னினர். ஏனெனில் அவன் வருவதற்காக அது பரலோகத்தில் காத்திருந்தது.

327. அன்றெரு நாள் நான் கடந்து சென்று அந்த தரி சனத்தைக்கண்டேன். "பூமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்து போனால், நமக்கு வேறொன்று இருக்கிறது".

328. இந்த சிறுவர்கள் பாவமே செய்யாதவர்கள், பாருங்கள்... பாருங்கள்?

329. ஒரு குழந்தை அதன் தாயின் கர்ப்பத்தில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் போது, அது அங்கு வைக்கப்பட்ட வுடன்... பாருங்கள்? பாருங்கள்? ஆனால் அது முதலில் ஆவியாயுள்ளது. அந்த ஆவி மாம்சத்தை தரித்துக் கொள்ளும் போது, ஒரு சிறு ஜீவகிருமி மாம்சத்தைத் தரித்துக் கொண்டு. அதன் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து வெளியே வரும் போது... கர்ப்பத்தில் அது உதறுகின்ற. குலுக்குகின்ற சிறு தசைகளைக் கொண்ட தாயுள்ளது. அது நமக்குத் தெரியும். அவை ஜீவ அணுக்கள். ஒரு குதிரை மயிரை நீங்கள் தண்ணீரில் போட்டால், அது மிதக்கி, அசைந்து கொண்டிருக்கும். அதை நீங்கள் 'தொடும் போது அது குதிக்கும். அப்படித் தான் தாயின் வயிற்றிலுள்ள ஒரு குழந்தையும் உள்ளது.

330. ஆனால் அது இந்த உலகத்தில் பிறந்து அதன் முதல் சுவாசத்தை சுவாசிக்கும் போது, அது ஜீவாத்துமாவாகிறது. பாருங்கள்? ஏனெனில் பூமிக்குரிய சரீரம் இவ்வுலகில் பிறந்த வுடனேயே, அதை ஏற்றுக் கொள்ள வானத்துக்குரிய ஒரு சரீரம், ஆவிக்குரிய சரீரம் ஒன்றுள்ளது. மாம்சத்துக்குரிய சரீரம் விழுந்த வுடனே, அதற்காக பரவோக கூடாரம் ஒன்று காத்திருக்கிறது. "பூமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்து போனால் அதற்காக பரவோக கூடாரம் ஒன்று காத்திருக்கிறது". ஒரு குழந்தை பூமிக்கு மாம்சத்தில் வந்தவுடனே, அதை ஏற்றுக் கொள்ள ஆவிக்குரிய சரீரம் ஒன்று காத்திருக்கிறது. இந்த ஆவிக்குரிய சரீரம்...

மாம்சத்துக்குரிய சரீரம் அழிந்து போனவுடனே, ஆவிக்குரிய சரீரம் ஒன்று மறுபுறத்தில் காத்திருக்கிறது. பாருங்கள்? அதை நாம் 'தியாஃபனி' (theophany) என்று அழைக்கிறோம், பாருங்கள், தியாஃபனி.

[ஒரு சகோதரன், “நல்லது. அப்படியானால், இந்த சரீரம் உயிர்த்தெழும் வரைக்கும், அது ஒரு தற்காலிகமான சரீரமா?” என்று கேட்கிறார் – ஆசி]. ஆம். பாருங்கள்? ஆம். ஓ, ஆமாம். [உயிர்த்தெழுதல் வரைக்கும் அந்த நிலையில் தான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போமா?] அது சரி. பாருங்கள்? பாருங்கள்?

331. அது இன்னும் மனுபுத்திரருக்கு வெளிப்படவில்லை. நான் நினைக்கிறேன்... அதை நான் கண்டேன் என்று எனக்குத் தெரியும். பாருங்கள்? ஆனால் அது என்னவிதமான சரீரம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உங்கள் கைகளையும் மற்ற உறுப்புகளையும் உணர முடிவதைப் போல அவர்களையும் என்னால் தொட்டு உணர முடிந்தது. இது ஒவிநாடாவில் பதிவு செய்யப்படுகிறது, நான் உலகத்தை விட்டுச் சென்று அநேக ஆண்டுகள் கழித்தும் இதை நீங்கள் போட்டுக் கேட்க வகையுண்டு. பாருங்கள்? ஆனால்... அது என்னவாயிருப்பினும், அந்த ஜனங்களை நான் தழுவினேன், அவர்கள் கைகளைப் பிடித்தேன். நீங்கள் தத்ருபமாயிருப்பது போல் அவர்களும் தத்ருபமாயிருந்தனர், இருப்பினும் அது... அவர்கள் புசிக்கவில்லை, குடிக்கவில்லை, அங்கு நேற்று என்றே நாளை என்றே இருக்கவில்லை. பாருங்கள், அது நித்தியம்.

332. இப்பொழுது, அந்த கூடாரம்... அவர்கள் அந்த சரீரத்தில் புறப்பட்டு, பூமிக்குத் திரும்ப வருகின்றனர், அந்த விதமான சரீரத்தில் அவர்கள் அழியாமையைப் பெற்றிருந்தனர், பூமியின் மண்ணுண்டு எப்படியோ அந்த ‘தியாஃபனி’யாக ஒன்று கூடி, அவர்கள் மீண்டும் மானிடராக, ஏதேனும் தோட்டத்தில் அவர்கள் புசித்ததைப் போல் புசிக்கின்றனர். பாருங்கள்? “பூமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்து போனாலும், நமக்காக ஒன்று ஏற்கனவே காத்திருக்கிறது”.

333. எனவே பாவமே இல்லாத இந்த சிறு பிள்ளைகள் - அவர்களுக்கு இன்னும் பாவம் இருக்கவில்லை - அவர்களுடைய தூதர்கள், அவர்களுடைய “சரீரங்கள்” பேதுரு அந்தசரீரத்தில் திரும்பி வந்ததாக கருதப்பட்டான்...) காத்திருக்கின்றன. “பரலோ கத்தில் பரம பிதாவின் சமுகத்தை துரிசித்தவைகளாய்” அவை எப்பொழுதும் அவருடைய சமுகத்தில் உள்ளன. அவர்கள் அதை அறிந்திருக்கின்றனர்.

334. [ஒரு சகோதரன், “இயேசு அவருடைய உயிர்த் தெழுதலின் முதலாம் கட்டத்தில் ‘என்கினத் தொடாதே. நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏற்ப போகவில்லை’ என்று சொல்லிவிட்டு அதன் பிறகு அறைக்குள் வந்தபோது தோமா விடம் ‘உன் கையை நீட்டி என் விலாவிலே போடு’ என்று சொன்னதைப் புரிந்து கொள்ள சிறிது கடினமாயுள்ளது” என்கிறார் - ஆசி]. அது உண்மை. அவர் இன்னும் ஏறிப் போகவில்லை. [“ஓரிடத் தில் அவர், அவரைத் தொட வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, தோமாவிடம் அருகில் வந்து அவரைத் தொடும்படி சொல்லு கிறாரே, இவ்விரண்டிலும் வேறுபாடு காணப்படுகிறதே”] அவர் இன்னும் ஏறிப் போகவில்லை, பாருங்கள். [“நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப் போகவில்லை”]

335. அது உண்மை, பாருங்கள், அது வரைக்கும் அவர் தொடப்படக் கூடாது... அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு, அவர்கல்லறையிலிருந்து வெளியே வந்து மனிதர் மத்தியில் நடமாடிக் கொண்டிருந்தார், அவர் இன்னும் ஏறிப் போகவில்லை. அவர் சொன்னார்... அவர் மரியாளிடம், “என்கினத் தொடாதே” என்றார்.

அவர், “ரபுனி” என்றார்.

336. அவர், “என்கினத் தொடாதே. நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப் போகவில்லை. நான் என் பிதாவினிடத்

திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும் என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப் போகிறேன்” என்றார்.

337. அதன் பிறகு அன்றிரவு - அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுந்த பிறகு - தேவனுடைய சமூகத்துக்கு ஏறிப் போனார். அங்கிருந்து திரும்பி வந்து, அவரைத் தொடும்படி தோமாவை அழைத்தார். பாருங்கள், அவர் தேவனிடத்திற்கு ஏறிப் போனார். அது உண்மை. சரி.

கேள்விகளும் பதில்களும் (QOD 2: 12) (Questions and Answers)

ஐங்குரி 12, 1961

138. புமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்து போனாலும் நமக்காக ஒன்று காத்திருக்கிறது. பாருங்கள், இயற்கை சீரம் ஒன்று தாயிலிருந்து பிறந்த போது, அதை வரவேந்த ஆவிக்குரிய சீரம் ஒன்று நிச்சயம் இருந்தது. இப்பொழுது அது புமியாசிய தாயின் காப்பத்தில் இருந்து கொண்டு அது வெத்தப்பட்டு, அழுது. (இ. தேவனே) உழைத்து, தவித்து, வேத்தப்பட்டு, அழுது. அது தேவனே உழைத்து, வயதாகி, வியாதிப்பட்டு, எவ்வாரை அதை தாக்குவின்றது. ஆனால் அதற்குள் இருக்கும் ஆவி நதிக்கு அப்பால் உள்ள குதித்து எதிர்நோக்கியிருக்கிறது. அது தவித்து, முறுக்கி, தேசத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கிறது (ஆம் ஜயா). ஏனெனில் அதற்குள் குதிந்து கொண்டிருக்கிறது (ஆம் ஜயா). ஏனெனில் அதற்குள் என்றென்றைக்கும் ஜீவிக்கும் ஜீவன் உள்ளது. அது மரிக்க என்றென்றைக்கும் ஜீவிக்கும் ஜீவன் உள்ளது. தாய் ஒருவன் வேஷ்டிய ஒரு சீரத்தில் சூடுகொண்டுள்ளது. தாய் ஒருவன் அந்த இயற்கை சீரத்தை புமியில் விழ விட்டுக் கொடுத்து, ஆவிக்குரிய சீரம் அதை அடைந்தது போல், நடிமுடுடிய இயற்கை சீரமும் புமியில் விழுந்து...வானத்துக்குரிய சீரம் இயற்கை சீரமும் புமியில் விழுந்து...வானத்துக்குரிய சீரம் அதை மேலே பிடித்துக் கொள்ளும். புமிக்குரிய இந்த கூடாரம் அழிந்து போனாலும் நமக்காக ஒன்று அங்கு காத்திருக்கிறது. ஆகையால் தான் நீங்கள் உலகத்தின் காரி யங்களை மறந்து விடுவிரீர்கள். அவை உங்களுக்கு மரித்தலை களாகி விடுகின்றன. அங்கு அந்த ஆவி உள்ளது.

தேவஞ்சைய வார்த்தையைக் கேட்டு,

**அதை அடையாளம் கண்டு
கொண்டு, அதன்படி நடத்தல்**

(Hearing, Recognizing, Acting on the Word of God)

பெப்ரவரி 21, 1960

65. அன்றெருநூல் இரவு - இல்லை, காலை 7 மணிக்கு பரிசுத்த ஆவியானவர்தமது நன்மையினாலும் கிருபையினாலும் என்னை இந்த சர்வத்திலிருந்து கொண்டு சென்றபோது; அப்படித்தான் என்று நம்புகிறேன். அப்படித்தானே இல்லையோ என்று கூறத்தெரிய வில்லை - அந்த தேசத்திற்குள் பிரவேசித்து, அங்கிருந்த ஜனங்களைக் கண்டபோது, அவர்கள் எல்லோரும் வாலிபராயிருந்தார்கள். என் வாழ்கையிலேயே நான் கண்டேன், அவர் என்னிடம், “அவர்களில் சிலர் 90 வயது நிரம்பினவர்களாயிருந்தனர். அவர்கள் உன் ஊழியத்தில் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்கள் உன்னைக் கண்ட மாத்திரத்தில், சகோதரனே, சகோதரனே! என்று கூக்குரலிடுவதில் வியப்பொன்றுமில்லை” என்றார்.

66. அது வானத்துக்குரிய சர்வம். நாம் மரித்த பின்பு ஒரு கட்டுக் கதையாகி (myth) விடுவதில்லை. நாம் ஒரு சர்வத்தில் இருக்கிறோம். நாம் ஒவ்வொருவரும் மரிக்க நேரிட்டால், இந்த நிமிடத்தில் அனுகுண்டு நம்மை அழித்து போடுமானால், இன்னும் ஜந்தே நிமிடங்களில் நாம் ஒருவரோடொருவர் கைகுலுக்கி கட்டித்தழுவி, சத்தமிட்டு தேவனை மகிமைப் படுத்திக் கொண்டிருப்போம். ஆம், ஜயா! இங்கு அமர்ந்துள்ள சகோதரன், சகோதரி ஸ்பென்சர் மிகவும் வயோதிப தம்பதிகளுள் ஒருவர். அவர்கள் அப்பொழுது பதினெட்டு இருபது வயதினரைப் போல் இருப்பார்கள். சகோ.

நெவில் ஒரு வாலிபனையிருப்பார். நானும் ஒரு வாலிபனையிருப்பேன். நாமெல்லாருமே... அது முற்றிலும் உண்மை! “பூமிக்குரிய கூடாரமாகிய இந்த வீடு அழிந்து போனாலும், நமக்காக வேறொன்று ஒற்கனவே காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.”

67. ஒரு சிறு குழந்தை அதன் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிவரும்போது, அது இயற்கையான பிறப்பு. அந்த சிறு சரீரம் கால்களை முறுக்கிக் கொண்டு குதிக்கின்றது. வாலிபப் பெண்ணே. இதை விவரிப்பதற்காக என்னை மன்னிக்கவும், அக்குழந்தை அவ்வாறு செய்யும்போது, அதன் ஜீவதகைகள் அசைகின்றன. அது இவ்வுலகில் வந்தவுடன், முதலாவதாக அது தன் முச்சை இழுக்கின்றது. அந்நேரமே, ஆவிக்குரிய சரீரம் ஒன்று அக்குழந்தையினுள் வந்து விடுகின்றது. அதை நீங்கள் சும்மா விட்டுவிட்டால், அது தன் சிறிய தலையை தன் தாயின் மார்பகங்களின் மேல் வைத்து பாலுண்ணத் தொடங்கி விடுகிறது. அது அப்படி செய்யாவிட்டால், தாயிடமிருந்து பால் சுரக்காது.

68. ஒரு கன்றுக்குட்டி பிறந்த பின்பு, அது காலூன்றி நிற்கும் அளவுக்கு அதற்கு பெலன் வந்தவுடன், அதை கவனித்திருக்கிறீர்களா? அதற்கு யார் கற்றுக் கொடுப்பது? அது நேரடியாக தன் தாயினிடம் நடந்து சென்று பால் குடிக்கத் தொடங்கி விடுகிறது. ஓ, ஆமாம்!

69. இப்பூமிக்குரிய சரீரம் இவ்வுலகிற்கு கொண்டு வரப்படும்போது, அதற்காக ஒரு ஆவிக்குரிய சரீரம் ஆயத்த மாயுள்ளது உடனே ... ஓ, அல்லேஹ்யா! “பூமிக்குரிய கூடாரமாகிய இந்த நம்முடைய வீடு அழிந்து போனாலும், மேலே ஒன்று காத்திருக்கிறது.” இந்த சரீரத்தை விட்டு நாம் வெளியே சென்றதும், அந்த சரீரத்துக்குள் நாம் நுழைந்து விடுகிறோம். அந்த சரீரத்துக்கு குளிர்ந்த பானம் அவசியமில்லை. அது உண்பதில்லை. அது பூமியின் மண்ணிலை உண்டாக்கப்படவில்லை. ஆயினும் அது பூமிக்குரிய

சர்த்தைப்போன்றே தத்ருபமானதாய், மற்றவர் அதை தொட்டு உணரக் கூடியதாய், அதனுடன் கைகுலுக்குவதாய் அமைந் திருக்கும். அது மற்றவர்களை நேசிக்கும். எல்லாமே பரிபூரணமா யிருக்கும். அப்படிப்பட்ட அந்த சர்வம் மேலே காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் மூன்று சர்வங்கள் உள்ளன. அவைகளில் இது ஒன்று.

70. இந்த பீடத்தினருகில் தான் உங்கள் நித்திய ஜீவனை நீங்கள் தொடங்குகின்றீர்கள். இங்கு தான் உங்கள் நித்தியத்தை நீங்கள் ஆரம்பிக்கின்றீர்கள், ஓ, இங்கேயே உங்கள் நித்திய ஜீவனை நீங்கள் தொடங்கி விடுகின்றீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்து தேவனுடைய புத்திரராகின்றீர்கள். நீங்கள் மரிக்கும்போது ... மரணம் உங்களை இந்த சர்த்தில் தாக்கி, உங்கள் இருதயத்துடிப்பு நின்று போய், இந்த ஜீவசக்கரங்கள் சுழலாமல் நின்று விடும்போது, அந்த சிறு நிழல் - நிழல்களின் நிழலாக இருந்த அது - ஒரு நொடியில் நிழலாக மாறி, பின்பு சிறு துளிகளாக மாறி, அடுத்து ஒரு ஒடையாக மாறி, அடுத்து ஒரு நதியாக மாறி, அடுத்து ஒரு கடலாக மாறிவிடுகின்றது சற்று கழிந்து நீங்கள் அக்கரையில் வானத்துக்குரிய சர்வம் என்னும் போர்வையை உடுத்தினவர்களாய் உங்கள் அன்பார்ந்தவர்களின் முன்னிலையில் நின்றுகொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒருவரையொருவர் அடையாளம் கண்டு கொண்டு, ஒருவரை சிநேகித்து, மீண்டும் வாலிபகுவும் வாலிபப் பெண்ணைக்கவும் மாறிவிடுகின்றீர்கள். அது அப்பட்டமான உண்மை.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகை வரைக்கும் அது அங்கு காத்திருக்கிறது. ஒரு நாளில் அவருடைய மகிமையின் சர்வம் ... கவனியுங்கள், அது வானத்துக்குரிய சர்வம், மகிமையின் சர்வமல்ல, வானத்துக்குரிய சர்வம். ஒரு நாளில் அந்த வானத்துக்குரிய சர்வம் இயேசுவுடன் கூட பரலோகத்தை விட்டுப் புறப்படும்.

71. “நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” தேசலோனிக்கேயர் 5ம் அதிகாரம் இல்லை 1 தேசலோனிக்கேயர் 5ம் அதிகாரம், இவ்

விரண்டில் ஒன்று “அன்றியும் சகோதரரே, நித்திரையடைந்தவர்களி
னிமித்தம் நீங்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களான மற்றவர்களைப் போலத்
துக்கித்து அறிவில்லாதிருக்க எனக்கு மனதில்லை. இயேசுவானவர்
மரித்து பின்பு எழுந்திருந்தாரென்று விகவாசிக்கிறோமே, அப்படியே
இயேசுவுக்குள் நித்திரையடைந்தவர்களையும் தேவன் அவரோடே
கூடக் கொண்டு வருவார். கர்த்தருடைய வருகையை முன்னிட்டு
நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதாவது: கர்த்தருடைய வருகை
மட்டும் உயிரோடிருக்கும் நாம் நித்திரையடைந்தவர்களுக்கு
முந்திக்கொள்வதில்லை.’ (நித்திரையடைந்தவர்களை தடை செய்வ
தில்லை என்பதே சரியான வார்த்தை.) ஏனெனில் கர்த்தருடைய
எக்காளம் தொனிக்கும். அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்த
வர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். இந்த வானத்துக்குரிய
சரீரங்கள் கீழே இறங்கி வந்து, பூமிக்குரிய மகிழையின் சரீரங்களைத்
தரித்துக்கொள்ளும். பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாழும் ஒரு இமைப்
பொழுதில் மறுசூபமாகி, அவர்களோடே கூட ஆகாயத்தில்
எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, கர்த்தரை ஆகாயத்தில் சந்திப்போம்.

புத்திர சுவிகாரம் - பாகம் - 2

வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவபுத்திரர்

ADOPTION PART - 2

Manifested Sons of God

மே 18, 1960 புதன் மாதம்

124. நான் எப்பொழுதுமே என் மரணத்தைக் குறித்து யோசித்து
கவலை கொள்வதுண்டு. எனக்கு ஐம்பது வயது ஆகிவிட்டதால்,
இன்னும் அதிக நாட்கள் இல்லை... நான் மரிப்பதற்கு இன்னும்

அதிக நாட்கள் இல்லை என்று எண்ணினேன். அந்த ‘தியோபனி’ சரீரத்தில்- வானத்துக்குரிய சரீரத்தில்- நான் எப்படி இருப்பேன் என்று வியக்கலானேன். என் விலையேறப்பெற்ற நண்பர்களை நான் வெள்ளைப் பனி உருவத்தில் போகக்கண்டு, “இதோ சகோதரன் நெவில் போகிறோ” என்று எண்ணி, அவரால், “ஹலோ, சகோ. பிரான்ஹாம்” என்று கூற முடியாதது போல் இருக்குமா? இயேசு வரும்போது நான் மனித உருவை அடைவேன் என்று பலமுறை எண்ணினதுண்டு.

125. நான் மேற்கு பாகத்தில் இருந்ததாகச் சொப்பனம் கண்டேன். நான்... ஒரு புதருள்ள இடத்தின் வழியாக நாங்கள் வந்து கொண் டிருந்தோம். என் மனைவி என்னுடன் இருந்தாள். நாங்கள் ‘ட்ரவுட்’ (trout) மீன்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தோம். நான் நின்று ஆற்றில் போடப்பட்டிருந்த அணைவாசலை (gate) திறந்தேன். ஆகாயம் மிகவும் அழகாக இருந்தது. இங்குள்ள பள்ளத்தாக்கில் காணப்படுவது போல் அது காணப்படவில்லை. அது நீல நிற மாகவும் அழகான வெள்ளை மேகங்கள் உடையதாகவும் காணப்பட்டது. நான் மனைவியிடம், “தேனே, நாம் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே இங்கு வந்திருக்க வேண்டும்” என்றேன்.

அவள், “ஆம், பில்லி, பிள்ளைகளின் நிமித்தமாவது நாம் இங்கு வந்திருக்க வேண்டும்” என்றார்.

126. “நான் ஏன் அடிக்கடி சொப்பனம் காண்கிறேன் என்று தெரியவில்லை” என்று வியந்தேன். நான் பார்த்தபோது என் மனைவி என் பக்கத்தில் படுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

127. உங்களில் அநேகர் செய்வது போல், என் தலையணைய உயரமாக வைத்து, தலையை கட்டிலின் தலைமாட்டில் வைத்து, கையைப் பின்னால் நீட்டி, இப்படி படுத்துக் கொண்டு, “மறுபுறம் எப்படியிருக்குமென்று தெரியவில்லை. எனக்கு ஐம்பது வயதாகி விட்டது. நான் இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கர்த்தருக்கு உதவி யாக ஏதாவதோன்ற நான் செய்யக் கூடுமானால் நலமாயிருக்கும். நான் மரிக்காமல் இருக்க முடியாதென்று எனக்குத் தெரியும். என் வாழ்நாளில் பாதி கடந்து விட்டது- பாதியைக் காட்டிலும் கூடுத லாக. என் முன்னேர்களைப் போல் நான் நீண்ட ஆயுசள்ளவாக வாழ நேரிட்டாலும், அப்பொழுதும் என் வாழ்நாளில் பாதி கடந்து விட்டது” என்று எண்ணினேன். நான் சுற்றிலும் பார்த்தேன். நான் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்க எண்ணி, அங்கு படுத்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது 7.00 மணியிருக்கும். “உன் தொண்டை கரகரப்பாயுள்ளது. எனவே இன்று காலை நான் சபைக்கு சென்று சகோ. நெவில் பிரசங்கிப்பதைக் கேட்பேன்” என்று எண்ணினேன்.

128. நான் மனைவியிடம், “தேனே, விழித்திருக்கிறாயா?” என்று கேட்டேன். அவள் நன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

129. இதை நீங்கள் தவற விட்டு விட வேண்டாம். இது என்னை மாற்றினது. நான் பழைய சகோ. பிரான்ஹாமாக இனி இருக்க முடியாது.

130. நான் பார்த்தபோது ஏதோ ஒன்று எண்ணிடம், “நீ இப்பொழுதான் தொடங்குகிறாய். யுத்தத்தில் நெருங்கி முன்னேறு. நெருக்கிக் கொண்டேயிரு” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தது.

131. நான் ஒரு நிமிடம் தலையை ஆட்டி விட்டு, “இது என் சுய சிந்தையாயிருக்க வகையுண்டு. ஒரு மனிதன் சில சமயங்களில் கற்பனை செய்வதுண்டு அல்லவா? அதுபோல் இதுவும் என் கற்பனையாக இருக்கக் கூடும்” என்று எண்ணினேன்.

அது, “யுத்தத்தில் நெருக்கிக் கொண்டிரு! சென்று கொண்டேயிரு! சென்று கொண்டேயிரு” என்றது.

132. நான், “ஒருக்கால் நானே கூறியிருப்பேன்” என்றேன். என் உதடுகளைக் கடித்துக் கொண்டு, என் வாயை கையினால் பொத்தினேன்.

133. அது மறுபடியும், ‘நெருக்கிக் கொண்டேயிரு. பாதையின் முடிவில் என்ன உள்ளது என்று மாத்திரம் நீ அறிவாயானால்’ என்றது.

134. கிரிம் ஸ்னெல்லிங் அல்லது வேறு யாரோ பாடின இந்த பாடலை நான் கேட்பதுபோல் எனக்கு தோன்றினது. அன்ன மேவும் (Anna Mae) நீங்கள் எல்லோரும் இதை இங்கு பாடியிருக்கிறீர்கள்.

வீடு சென்று இயேசுவைக் காணவேண்டுமெனும் ஆவஸ்
தோன்றுகிறது.

துறைமுக மணிகளின் இனிய ஒசையைக் கேட்க விரும்புகிறேன்
அது என் பாதையை பிரகாசமாக்கி என் பயத்தைப்போக்கும்

காலத்தாவே, காலத்திரைக்கு அப்பால் நான் காணட்டும்.

135. ஏதோ ஒன்று என்னிடம், “திரைக்கு அப்பால் காண உனக்கு விருப்பமா?” என்றது.

நான், “அது எனக்கு மிகவும் உதவியாயிருக்கும்” என்றேன்.

136. நான் பார்த்தபோது, ஒரு நொடிப்பொழுதில், ஒரு மூச்ச நேரத்துக்குள், நான் சாய்வான ஒரு இடத்துக்கு வந்து விட்டேன். நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது, அங்கு கட்டிலில் படுத்துக்கொண் டிருந்தேன். “இது விசித்திரமாயுள்ளதே” என்று என்னினேன்.

137. இப்பொழுது இதை நீங்கள் வேறெங்கும் கூற வேண்டாம். இது என் சபைக்கும், நான் போதகராயுள்ள என் ஆடுகளுக்கு மாத்திரமே. நான் இந்த சர்ரத்திலிருந்தேனே, அல்லது சர்ரத்துக்கு புறம்பாயிருந்தேனே, அது மறுரூபமோ (translation) .... அது நான் வழக்கமாக காணும் எந்த தரிசனத்தைப்போல் இல்லை. என்னால் அங்கும் பார்க்க முடிந்தது, இங்கும் பார்க்க முடிந்தது.

138. அந்த இடத்தை நான் அடைந்தபோது, திரளான ஐனங்கள் “ஓ, எங்கள் விலையேறப்பெற்ற சகோதரனே” என்று ஆர்ப்பரித்து என்னிடம் ஒடி வந்த அப்படிப்பட்ட காட்சியை நான் கண்ட தில்லை.

139. ஆகவே நான் பார்த்தபோது, வாலிப பெண்கள், ஏற்குறைய இருபது வயதிருக்கும் (பதினெட்டு முதல் இருபது வயது) என் மேல் கை போட்டு, “எங்கள் விலையேறப்பெற்ற சகோதரனே” என்று ஆர்ப்பரித்தனர்.

140. அங்கு வாலிபர்கள் தங்கள் வாலிபப் பிரகாசத்துடனும், இருண்ட இரவில் ஜோலிக்கும் நட்சத்திரங்களைப் போல் ஜோலிக்கும் கண்களையும், முத்து போன்ற வெண்மையான பற்களையும் உடையவர்களாய் என்னை அணுகி, என்னைக் கட்டி

அனைத்து, “ஓ, எங்கள் விலையேறப்பெற்ற சகோதரனே” என்று ஆர்ப்பரித்தனர்.

141. நான் பார்த்தபோது, நானும் வாலிபமாயிருந்தேன். நான் திரும்பி, கைகளை தலையின் பின்னால் வைத்து அங்கே கிடந்த என் வயதான சர்ரத்தைப் பார்த்து, “இது எனக்குப் புரியவில்லையே” என்றேன்.

142. இந்த வாலிபப் பெண்கள் தங்கள் கரங்களை என்மேல் போடுதல் - இது ஆண்களும் பெண்களும் கலந்த கூட்டம் என் பதை உணருகிறேன். இதை நான் ஆவியின் இனிமையோடும் மென்மையோடும் கூற விரும்புகிறேன். மனிதர் ஸ்திரீகள் மேல் கரங்களைப் போடும்போது, உடலுணர்ச்சி பெருமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் அங்கு அத்தகைய உணர்ச்சி ஏற்படவில்லை.

அங்கு நேற்று நாளை என்பது கிடையாது. அங்கிருந்தவர்கள் களைப்படையவில்லை. அவர்கள்... அப்படிப்பட்ட அழகுள்ள பெண்களை என் வாழ்க்கையில் கண்டதில்லை. அவர்களுடைய கூந்தல் இடுப்பு வரைக்கும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அணிந்திருந்த நீண்ட பாவாடைகள் பாதங்கள் வரைக்கும் இருந்தது. அவர்கள் என்னைக் கட்டித் தழுவினர். அங்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் என் சகோதரி என்னை வழக்கமாக கட்டித் தழுவுதல் போன்றதல்ல அது. அவர்கள் என்னை முத்தம் செய்ய வில்லை, நானும் அவர்களை முத்தம் செய்யவில்லை. அதை விவரிக்க என்னிடம் போதிய சொற்கள் இல்லை. பரிபூரணம் (perfection) என்னும் சொல் அதன் அருகில் எங்கும் செல்ல முடியாது. அது நான் இதுவரை... அதை அறிய நீங்கள் அங்கு சென்றால்தான் முடியும்.

143. நான் இந்தப் புறமாக, அந்தப் புறமாக பார்த்தபோது, அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் வந்து கொண்டிருந்தனர். “இது எனக்குப் புரிய வில்லையே, அவர்கள் ஏன்” ... என்றேன்.

144. இதோ என் முதல் மனைவி ஹோப் வந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் ஓடி என்னிடம் வந்து, “என் கணவரே” என்று கூறுமல், அவள் என்னைக் கட்டி அனைத்த போது, “என் விலையேறப்பெற்ற சகோதரனே” என்று கூறினாள். என்னைக்கட்டித் தழுவினமற்றீரு ஸ்திரீ அங்கு நின்று கொண்டிருந்தாள். அதன் பிறகு ஹோப் அவளைக் கட்டித் தழுவினாள். ஒவ்வொருவரும்... “இது வித்தி யாசமான ஒன்றுக இருக்க வேண்டும். ஏதோ ஒன்று...” என்று எண்ணினேன். ஓ, அந்த பழைய சர்ரத்துக்கு நான் மறுபடியும் செல்ல பிரியப்படுவேனே?

145. நான் சுற்றுமுற்றும் பார்த்து, “இது என்ன?” என்று நினைத்தேன். நான் மிகவும் நன்றாக அங்கு காணப்பட்டேன். ஆகவே நான் - நான் “இது எனக்குப் புரியவில்லையே” என்று

இதன் தொரச்சு பக்கம் 20ஸ் உள்ளது.....

12. இதை ஞாபகம் கொள்ளுங்கள். அவர் வருவதற்கு முன்பு நாம் மரித்துப் போனால், மற்றவர்கள் மறுருபப்படுவதற்கு முன்பு நாம் உயிரோடெழுந்து அவருடைய பிரசன்னத்தில் இருப்போம். “கர்த்தருடைய எக்காளம் தொனிக்கும். அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் ஒரு இமைப்பொழுதில் மறுருபமாகி, அவர்களோடு கூட ஆகாயத்தில் எடுக்கப்பட்டு கர்த்தரை சந்திப்போம்.” உயிர்த்தெழுதலின் வரிசைக் கிரமத்தைப் பாருங்கள். நமக்கு அருமையானவர்களை நாம் காண ஆவல் கொண்டுள்ளோம் என்பதை தேவன் அறிவார். அவரை சந்திக்க நாம் முதலில் அங்கு செல்வோமானால், தாய் அல்லது தந்தை அல்லது மற்றவர்கள் அங்குள்ளனரா என்று நாம் சுற்று முற்றும் தேடிப் பார்ப்போம், எனவே பரிசுத்த ஆவியின் ஞானத்தைப் பாருங்கள். நாம் முதலில் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கிறோம். அதன் பிறகு நாம் அங்கு சென்று “ஆச்சரியமான கிருபை” என்று பாடுகிறோம் - அங்கு ஆராதனைக்கான நேரம் வரும்போது. நான் பைத்தியக்காரத்தனமாக இப்பொழுது நடந்து கொள்கிறேன் என்று நினைக்கிறீர்களா? என்னை அங்கு கவனியுங்கள், நாம் அங்கு அடையும்போது, எனக்கும் நம் அனைவருக்கும் அது மகத்தான தருணமாயிருக்கும்.

கூறினேன். ஹோப் அங்கு கெளரவழுள்ள விருந்தாளியைப் போல் இருந்தாள். அவள் வேறுவிதமாக இல்லை, கெளரவழுள்ள விருந்தாளியைப் போல் இருந்தாள்.

146. “பரிசுத்த ஆவி என்று நீ பிரசங்கித்தது இது தான். இதுதான் பூரண அன்பு. அது இல்லாமல் எதுவும் இங்கு வர முடியாது.”

147. பூரண அன்பு மாத்திரமே அங்கு பிரவேசிக்க முடியும் என்று என் வாழ்க்கையில் முன்னைக் காட்டிலும் அதிக நிச்சயம் எனக் குண்டாயிற்று. அங்கு பொருமை இல்லை. களைப்பு இல்லை, மரணம் இல்லை. வியாதி அங்கு பிரவேசிக்க முடியாது. அங்கு மானிடத் தன்மை உங்களை வயோதிபராக்க முடியாது. அவர்களால் அங்கு அழு முடியவில்லை.

148. அங்கு “ஓ, என் விலையேறப்பெற்ற சகோதரனே” என்றும் பரிபூரண சந்தோஷமேயிருந்தது. அவர்கள் என்னைக் கொண்டு போய் ஒரு உயர்ந்த இடத்தில் இருத்தினர்.

149. “நான் கனவு காணவில்லை. கட்டிலில் படுத்துக் கொண் டிருக்கும் என் உடலை என்னால் காண முடிகிறது” என்று எண்ணி னேன்.

150. அவர்கள் என்னை அங்கு உட்கார வைத்தனர். நான், “ஓ, இங்கு நான் உட்காரக் கூடாது” என்றேன்.

151. இரு பக்கங்களிலிருந்து, வாலிபப் பருவம் பூத்தவர்களாகக் கொண்ட ஆண்களும் பெண்களும் ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு வந்தனர். அங்கு நின்று கொண்டிருந்த ஒரு ஸ்திரீ, “ஓ, என்

விலையேறப்பெற்ற சகோதரனே, ஓ, உங்களை இங்கு காண்பதில் எங்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி'' என்றார்.

“எனக்கு இதெல்லாம் புரியவில்லை” என்றேன்.

152. எனக்கு மேலே பேசிக் கொண்டிருந்த அந்த சத்தம், “தீர்க்க தரிசிகள் தங்கள் ஐனத்தாருடன் சேர்க்கப்பட்டனர் என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளதென்று உனக்குத் தெரியும்” என்றது.

நான், “ஆம், அந்த வேத வசனங்கள் எனக்கு ஞாபக முள்ளது” என்றேன்.

அது, “உன் ஐனத்தாருடன் நீ சேர்க்கப்படும்போது இப்படித்தான் இருக்கும்” என்றது.

நான், “அவர்களைத் தொட்டு உணரும் வகையில் அவர்கள் உருவம் கொண்டவர்களாய் இருப்பார்களா?” என்று கேட்டேன்.

“ஓ, ஆமாம்.”

153. “ஆனால் நான்... இங்கு லட்சக்கணக்கானவர் உள்ளனர். பிரான்ஹாமின் குடும்பத்தினர் அத்தனை பேர் கிடையாதே” என்றேன்.

154. அப்பொழுது அந்த சத்தம், “இவர்கள் பிரான்ஹாம் குடும்பத்தினர் அல்ல. இவர்கள் உன்மூலம் இரட்சிக்கப் பட்டவர்கள். நீ கர்த்தரிடத்தில் வழிநடத்தியவர்கள் இவர்கள். நீ மிகவும் அழகுள்ளவர்களாகக் கருதும் இந்த ஸ்திரீகள்லில் சிலர், நீ அவர்களை தேவனிடம் வழிநடத்தினபோது தொண்ணாறு

வயதுக்கும் மேற்பட்டவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் ‘ஓ, என் விலையேறப் பெற்ற சகோதரனே’ என்று ஆர்ப்பரிப்பதில் வியப்பில்லை’ என்றது.

155. அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுக “நீர் சென்று பிரசங்கித்திரா விட்டால், இங்கு நாங்கள் வந்திருக்க முடியாது” என்றனர்.

நான் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துவிட்டு, “எனக்குப் புரியவில்லை” என்று நினைத்தேன்.

ஓ, இயேசு எங்கே? அவரைக் காணத் துடிக்கிறேன்” என்றேன்.

156. அவர்கள், அவர் இன்னும் சுற்று உயரத்தில், அந்த பக்கம் இருக்கிறார். என்றால் ஒரு நாள் அவர் உங்களிடம் வருவார்” என்றார்கள். பாருங்கள்? அவர்கள், “நீங்கள் தலைவராக அனுப்பப் பட்டார்கள். தேவன் வருவார். அவர் வரும்போது, நீங்கள் மற்ற வர்களுக்கு போதித்ததைக் கொண்டு முதலில் உங்களை நியாயந் தீர்ப்பார். அவர்கள் உள்ளே சென்றாலும் செல்லாவிட்டாலும், உங்களுடைய போதகத்தின் விளைவாக நாங்கள் உள்ளே செல் வோம்” என்றனர்.

157. நான், “ஓ, எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி! பவுலுடன்கூட இப்படி நிற்க வேண்டுமா? பேதுருவும்கூட இப்படி நிற்க வேண்டுமா? என்று கேட்டேன்.

“ஆம்.”

158. நான், “அப்படியானால், நான் அவர்கள் பிரசங்கித்த ஒவ்வொரு வார்த்தையும் பிரசங்கித்தேன். நான் சிறிதுகூட அதிலிருந்து இந்தப் பக்கம் அந்தப் பக்கம் வித்தியாசப்படவில்லை.

அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தவிதமாக நானும் கொடுத்தேன். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைக் குறித்து போதித்தவிதமாக நானும் போதித்தேன். அவர்கள் போதித்த அனைத்தும் நானும் போதித்தேன்' என்றேன்.

159. அப்பொழுது ஐனங்கள் ஆர்ப்பரித்து, “அது எங்களுக்குத் தெரியும். ஒருநாள் உங்களுடன் நாங்கள் பூமிக்குத் திரும்பச் செல்வோம் என்று அறிந்திருக்கிறோம்’’ என்றனர். அவர்கள், “இயேசு வருவார், அப்பொழுது நீர் எங்களுக்கு போதித்த வார்த்தையைக் கொண்டு நியாயந்தீர்க்கப்படுவீர். அந்த நேரத்தில் நீர் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவீரானால் - நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவீர்கள்- எங்களை உமது ஊழியத்தின் விருதுகளாக அவருக்கு அளிப்பீர். நீர் எங்களை அவரிடம் நடத்திச் செல்வீர்.. நாம் எல்லோரும் பூமிக்குச் சென்று அங்கு என்றென்றைக்கும் வாழு வோம்” என்றனர்.

நான், “இப்பொழுது நான் பூமிக்கு திரும்பச் செல்ல வேண்டுமா?” என்று கேட்டேன்.

“ஆம், ஆனால் நெருக்கிக் கொண்டேயிருங்கள்.”

160. நான் பார்த்தபோது, நான் காணும் தூரம் வரைக்கும் ஐனங்கள் வந்து கொண்டேயிருந்தனர். அவர்கள் என்னைக் கட்டி அனைத்து, “எங்கள் விலையேறப்பெற்ற சகோதரனே’’ என்று ஆர்ப்பரிக்க விரும்பினர்.

161. அப்பொழுது ஒரு சத்தம், “நீ நேசித்த அனைத்தும், உன்னை நேசித்த அனைத்தும் தேவன் உனக்கு இங்கு கொடுத்திருக்கிறார்” என்றது. நான் பார்த்தபோது, என் பழைய நாய் நடந்து என்னிடம் வந்தது. என் குதிரையும் வந்து, என் தோளின்மேல் தலையை வைத்து கணைத்தது. அந்த சத்தம், “நீ நேசித்த அனைத்தும், உன்னை நேசித்த அனைத்தும், தேவன் உன் ஊழியத்தின் மூலம் உன் கரங்களில் கொடுத்திருக்கிறார்” என்றது.

அந்த அழகான இடத்தை விட்டுவருவதற்கு நான் வருத்தப் பட்டேன்.

162. நான், “தேனே, உறக்கத்தினின்று எழுந்து விட்டாயா?” என்று கேட்டேன். அவள் இன்னும் உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள். நான், “ஓ, தேவனே, எனக்குதவி செய்யும், ஓ தேவனே.

163. நான் ஒரு வார்த்தையின் பேரிலும் ஒப்புரவாகாதிருப் பேனாக. அந்த வார்த்தையில் உறுதியாக நின்று அதைப் பிரசங்கம் செய்வேனாக. என்ன வந்தாலும் போன்றும், யார் என்ன செய்தாலும், எத்தனை சவுல்கள் கீஸின் குமார் எழும்பினாலும், இது, அது மற்றது நிகழ்ந்தாலும் எனக்குக் கவலையில்லை. கர்த்தாவே, அந்த இடத்தில் நான் சேரட்டும்” என்றேன். மரண பயம் அனைத்தும்...

164. இந்த காலை வேளையில் எனக்கு முன்பாக வேதாகமத்தை வைத்துக்கொண்டு கூறுகிறேன். நான் வளர்க்க வேண்டிய நான்கு வயது சிறுவன் எனக்கு இருக்கிறான். எனக்கு ஒன்பது வயது பெண்ணும், வாலிப மகனும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்

கர்த்தருடைய வழியில் சென்று கொண்டிருப்பதற்காக நான் நன்றி யுள்ளவனுயிருக்கிறேன். அவர்களை தேவனுடைய போதனையில் வளர்க்க தேவன் எனக்கு ஜீவனை அளிப்பாராக.

165. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, முழு உலகமே என்னை நோக்கி ஆர்ப்பரிப்பது போல் தோன்றுகிறது. தொண்ணூறு வயது நிரம்பிய ஸ்திரீகளும் மனிதரும் எல்லாவிதமானவர்களும், “நீர் பிரசங்கம் செய்திராவிட்டால், நாங்கள் இங்கு இருக்க மாட்டோம்” என்றனர்.

166. தேவனே, நான் யுத்தத்தில் நெருக்கட்டும். நான் மரிக்க நேரிட்டு இங்கு இல்லாமல் போனல்... அது மகிழ்ச்சியா யிருக்கும். இந்த அழிவினின்றும் அவமானத்தினின்றும் விடுதலை யாகி அங்கு பிரவேசிப்பது மகிழ்ச்சியை அளிக்கும்.

167. பதினாறியிரம் கோடி மைல்கள் உயரத்திலுள்ள ஒரு சதுர இடத்திற்கு என்னல் செல்ல முடியுமானால், அது பரிபூரண அன்பே. இந்தப் பக்கம், ஓவ்வொரு படியும் குறுகிக் கொண்டே வந்து முடிவில் நாம் உள்ள இடத்தை அடைகிறது. இது அழிந்து போகும் நிழல் மாத்திரமே. எங்கோ ஓரிடத்தில் ஏதோ ஒன்றுண்டு என்றும் சிறு உணர்ச்சி நமக்குள்ளே உண்டாகிறது. அது என்ன வென்று நமக்குத் தெரியாது.

168. ஒ, என் விலையேறப்பெற்ற நண்பனே, என் அன்பார்ந்த வர்களே, சுவிசேஷத்தில் எனக்கு அருமையானவர்களே, தேவனுக்கென்று நான் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளே, உங்கள் போதகராகிய எனக்குச் செவி கொடுங்கள். நீங்கள்... அதை உங்களுக்கு விவரிக்க எனக்கு ஏதாகிலும் ஒரு வழி இருந்தால்

நலமாயிருக்கும். அதை விவரிக்க வார்த்தைகளே இல்லை. என்னால் வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவை எங்கும் காணப்படவில்லை. ஆனால் இந்தக் கடைசி முச்சுக்கு அப்பால் நீங்கள் இதுவரை கண்டிராத மிக மகத்தான ஒன்று... அதை விவரிக்க வழியேயில்லை. வழி எதுவுமில்லை. என்னால் விவரிக்க இயலாது. ஆனால் நண்பர்களே, நீங்கள் என்ன செய்தபோதிலும், பூரண அன்பைப் பெறும்வரைக்கும் மற்றெல்லாவற்றையும் ஒருபுறம் தள்ளிவிடுங்கள். உங்கள் சத்துருக்கள் உட்பட எல்லாரையும் நேசிக்கும் நிலையையடையுங்கள்.

169. ஒருமுறை அங்கு சென்றது என்னை வித்தியாசமான ஆளாக மாற்றி விட்டது. நான் மறுபடியும் பழைய சகோதர பிரான்ஹாமாக இருக்கவே முடியாது, முடியாது, முடியாது. விமானங்கள் குலுங்கினாலும், மின்னல் அடித்தாலும், ஒற்றர்கள் துப்பாக்கியால் என்னைக் குறிவைத்தாலும் எனக்குக் கவலையில்லை. தேவனுடைய கிருபையினால் நான் ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும் ஒவ்வொரு நபருக்கும் என்னால் முடிந்தவரை சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, அப்பாலுள்ள அந்த அழகான தேசத்துக்கு செல்லும்படி அவர்களை ஏவி, யுத்தத்தில் ஈடுபடப் போகிறேன்.

170. அது கடினமாகத் தோன்றும், அதற்கு அதிக பெலன் தேவைப்படும். இன்னும் எவ்வளவு காலம் இருப்பேன் என்று எனக்குத் தெரியாது. நமக்குத் தெரியாது. சரீரப் பிரகாரமாக நோக்கும்போது, அன்று எனக்கு நடந்த உடல் பரிசோதனையில் அவர்கள், “நீங்கள் இன்னும் 25 ஆண்டுகள் கடினமாக உழைக்கலாம். நீங்கள் திடகாத்திரமாயிருக்கிறீர்கள்” என்றனர்.

அது எனக்கு உற்சாகத்தை அளித்தது. ஆனால் ஒ, அதுவல்ல. அதுவாக இருக்க முடியாது. எனக்குள்ளே இருக்கின்ற ஏதோ ஒன்று. இந்த அழிவுள்ளது அழியாமையைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். சாவுக்கேதுவான இது சாவாமையைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

புறக்கணிக்கப்பட்ட ராஜா (THE REJECTED KING)

மே 15, 1960

450. ஆகவே, நாமெல்லாரும் தேவனுல் இப்பொழுது ஜெநிப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறோம் என்று வேதம் கூறுகின்றது. நாம் பரிசுத்த ஆவியால் ஜெநிக்கப்பட்டிருக்கிறோமென வேதம் கூறுகின்றது. தேவகுமாரனுகிய கிறிஸ்து நமக்குள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறார். பூமிக்குரிய நம் சரிம் அழிந்துபோகும்போது, (கரைந்து போகும்போது - Dissolved - தமிழாக கியோன்) நமக்குள் இருக்கும் ஆவிக்குரிய சரித்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேறொரு சரிம் அங்கு காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த பூமிக்குரிய கூடாம் கீழே விழும்போது, அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேறொரு சரிம் காத் திருக்கிறது. அழிவுள்ள சரிம் அப்பொழுது அழியாமையைத் தரித்துக் கொள்கிறது-பூமிக்குரியது பரலோகத்துக்குரியதைத் தரித்துக்கொள்ளும். நான் சொல்லுகிறது உங்களுக்குப் புரிகின்றதா? மாம்சத்துக்குரிய சரிம் பாவழுள்ளது. ஆனால் அது போன்ற வேறொரு சரித்துக்குள் நாம் அங்கு பிரவேசிக்கிறோம்.

451. அந்த சரித்தில் அவர்களைக் காணவும், அவர்களை என் கைகளால் தொடவும் கிடைத்த சிலாக்கியத்திற்காக நான் தேவனுக்கு நன்றியுள்ள வனுயிருக்கிறேன். உங்கள் போதகனும் சகோதரனும் என்ற ரதியில்

அவர்களை நான் அச்சரித்தில் கண்டேன் என்று உறுதி கூறுகிறேன். அது உண்மை. கவனியுங்கள்.

452. மோசேயையும் எலிசாவையும் பாருங்கள். மோசே மரித்தான். எலிசா மரிக்காமல் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டான். அவர்களிருவரும் மறுரூப மலையில் ஐம்புலன்களையும் கொண்டவர்களாய், இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பு அவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்ததாகக் காணப்பட்டனர். அவர்கள் எத்தகைய சரிரம் பெற்றிருந்தனர்?

ஐந்தாம் முத்திரை (THE FIFTH SEAL)

மார்ச்சு, 22, 1963

51. “இரு நபருடன் பிறப்பு முதல் தங்கியிருக்கும் அவருடைய காக்கினக் குறித்து விளக்கவும்”. இப்பொழுது. நீங்கள் கவனிப்பாக்களால்... இப்பொழுது. இது மிகவும் ஆழமானது. இப்பொழுது. நான் ஒருபோதும் - இப்பொழுது தான் இதைக் கையில் வைத்தேன்... இந்த கேள்வியின் ஒரு பாகம் தட்டெழுத்திலும் மற்ற பாகம் வென்சிவிலும் - இல்லை. பேறுவிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

52. இப்பொழுது. ஒரு தூதன் உண்டு. ஆனால் இந்த கார்த்தருடைய தூதன் அவருக்குப் பயந்தவர்களைச் சூழப் பாளைய மிறங்குகிறான் (சங். 34:7). பாருங்கள்? பாவிகளுக்கு தூதர்கள் இருப்பார்கள் என்று வாக்களிக்கப்படவில்லை. மீட்கப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரமே தூதர்கள் உள்ளனர். அது உங்களுக்குத் தெரியுமா? கார்த்தருடைய தூதர்கள் அவருக்குப் பயந்தவர்களைச் சூழப் பாளைய மிறங்குகின்றனர்.

53. இப்பொழுது, தூதர்கள் என்பவர்கள் செய்தியாளர்கள். நீங்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன், அது மிகவும் பரிபூரணமானது. அது உங்களுக்கு முன்குறித்தலே நிறுபிக்கும் பாருங்கள்?

54. இப்பொழுது, ஒரு சிறு குழந்தை தாயின் இருதயத்தின் கீழ் உருவாகிக் கொண்டிருக்கையில்... இவைகளைப் புரிந்து கொள்ள இயலும் சிறு பிள்ளைகளே, பாருங்கள், கர்த்தர் உங்களை உங்கள் தாய்க்குக் கொடுத்தார். அவள் உங்களை அவளுடைய இருதயத்தின் கீழ் சமந்தாள், ஏனெனில் நீங்கள் அவளுடைய இருதயத்துக்கு மிகவும் நெருங்கினவர்கள். பிறகு ஒரு நாள் கர்த்தர் இறங்கி வந்து உங்களை தாயின் இருதயத்திலிருந்து, அவளுடைய இருதயத்துக்கு அப்பால் இருக்கும்படிக்கு, உங்களை வெளியே கொண்டு வந்தார். இருப்பினும் நீங்கள் எப்பொழுதுமே அவளுடைய இருதயத்தில் இருப்பீர்கள்.

55. இப்பொழுது, இந்த சிறு சரீரம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கையில், தாய்க்குள் இந்த மாங்ச சரீரம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கையில், அது பிறந்தவுடனே அதை ஏற்றுக் கொள்ள பூமியில் ஒரு ஆலிக்குரிய சரீரம் ஆயத்தமாகக் காத்திருக்கிறது. இப்பொழுது, குழந்தை அசையும் தசைகளுடனும், இருதயத் துடிப்படலும் பிறக்கிறது. ஆனால் அதற்குள் ஜீவ சவாசம் விடையாது. அதனாலோ வேகமாக அசைகின்றன... பாருங்கள்? அப்பொழுது, பாருங்கள், அதிகிருந்து வித்தியாசமான ஒன்று இருக்குமானால், பின்னால் வரவேண்டிய ஒரு ஆவி இல்லாமல் போன்று, நம் முடிடைய் சவாசம் நம்மை விட்டுப் போகக் கூடும். நாம் சவாசிக்காமலே உயிருடன் இருக்கக் கூடும். ஆனால் இந்த சரீரம் பிராண் வாய்வைப் பெற்றமல் போன்று (நம்முடிடைய் சவாசம் பை உள்ளே பெறுதலும் வெளியே விடுதலும்), அப்பொழுது நாம் இறந்துவிடுகிறோம்.

ஆனால் தாய்... தாயின் இருதயக்கவிருந்து சிறு குழந்தை கீழே போடப்படும் போது “கீழே போடப்படுதல்”, நான் என்ன கூறுகிறேன் என்று விளங்குகிறது. அத நான் அவ்விதம் கூறக் காரணம் என்னவென்று). அந்த சிறு குழந்தை கீழே போடப்படும் போது, என்ன நடக்கிறது? அது பிறந்தவுடனே போன்ற போன்ற டாக்டர் அல்லது நார்ஸ் அல்லது யாராகவிலும் அது அடிப்பார்கள் (சுகோ, பிரான்ஹாம் தன் கரங்களைக் கொட்டுகிறார் - ஆசி), அதை இழுப்பார்கள். அதற்கு ஒரு காரணத்துடன் அவசியம். என்ன நடக்கிறது?

பாருங்கள், ஒரு தாய், நீசத்தனமாகவும் கொடுர இருக்கக் கூடும். ஆனால் குழந்தை பிறப்பதற்கு சற்று அவனிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட தயவு காணப்படுகிறது. தாயாகப் பாருத்தியை நீங்கள் எப்பொழுதாவிலும் கவனித்ததுண்டா? ஏதோ ஒரு வித இனிமை காணப்படுகிறது, அவள் நினையைப் பெற்றுக் கொள்கிறார். ஏனெனில் அந்த சிறு சிறு ஆவி, இந்த சிறு கூடாரத்துக்கு ஒரு சிறு தூதுவன் கூடுதலாக வருவதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கிறான். இந்த சிறு தூதன் கூடுதல் வரும்போது (அது பூரியின் சிறு தூதன், இந்த தூதங்கள் புகுவதற்கு தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஆவி) அந்த ஆவி இரண்டில் ஒன்றை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது செய்கிறது. அது நடைபெறும் போது, கரத்தருடைய இடங்கு வருவதை நீங்கள் காணகிறீர்கள், அது ஆவிக்குரிய நித்தியமான ஒன்று.

இது மரித்துக் கொண்டிருக்கிற சர்ரத்தில் மரித்துக் கூடுத்துக்கிற ஆவி; ஆனால் நீங்கள் ஒரே சமயத்தில் இரண்டில் இருக்க முடியாது. இப்பொழுது, கரத்தருடைய சபாவும்... நீங்கள் மழுபடியும் பிறக்கும்போது, நீங்கள் கருத்துக்கு பிறப்பது போல் மாம்சத்தில் பிறப்பதில்லை;

அதை விருதென்றால் ஆவிக்குரிய பிறப்பு உங்களுக்கு வந்து இந்த ஆவிக்குரிய பிறப்பு உங்கள் இருதயத்தில் கொண்டிருக்கின்றியில், அந்த ஆவியை ஏற்றுக் கொள்ள வானத்துக்குரிய சரீரம் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. அதை சரீரத்தை விடும்போது, அது அந்த சரீரத்துக்குள் விடும் இந்த சரீரம் பிறப்பில் பூமிக்கு ஒப்புவிக்கப்படும் என்றாலும் ஆவி உள்ளே வருகிறதோ, அந்த ஆவி சரீரத்தை விட்டு வெளியேறும் போது, அங்கு ஒரு சரீரம் காத்திருக்கிறது. “பூமிக்குரிய சுடாரமாகிய இந்த வீடு அழிந்து போன்றும், ஏற்கனவே ஒன்று நமக்காகக் காத்திருக்கிறது” (2 கொரி 5:1). பாருங்கள்? அதுதான், ஜனங்களின் ஆவிக்குரிய சரீரம்.

கேள்விகளும் பதில்களும்

(QUESTIONS AND ANSWERS) (C.O.D 2:22)

ஆகஸ்ட் 30, 1964 மாலை

22. அது எனக்கு உதவியாயிருந்தது. ஏனென்றால் முன்பு எனக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் இருந்தது, ஒரு ஆள் மரிக்கும் போது, அவர்களுடைய ஆத்துமா போய் விடுகிறது என்று. “பூமிக்குரிய சுடாரமாகிய இந்த நம்முடைய வீடு.. நாம் இன்னொன்றை ஏற்கெனவே பெற்றிருக்கிறோம்” என்று அவர் அதை எனக்கு மேற்கோள் காட்டிக் கூறியபோது, பார்த்தீர்களா? நாம் ஒவ்வொன்றையும் பரிபூரணப்படுத்துவதற்கு மூன்றில் பெற்றிருக்க வேண்டும். பாருங்கள்? இங்கே ஒரு சரீரம் இருக்கிறது. பிறகு அங்கே அந்த சரீரம் -- வானத்துக்குரிய சரீரம் (celestial body), அதன் பிறகு உயிர்த்தெழுதலில் மகிமையின் சரீரம் (glorified body), பாருங்கள், அது (மூன்று) அதை (சரீரத்தை) பூரணப்படுத்துகிறது. பார்த்தீர்களா? ஆகவே இது ஒரு.. இது ஒரு புராணக் கதை அல்ல, இது ஒரு எண்ணமுமல்ல, இது ஒரு ஆவியல்ல. உங்களைப் போல இது ஒரு மனிதனும் ஸ்திரீயும், சரியாக அப்படியேதான்.

23. மேலும், அனை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் இழக்கப்பட்டவர்களின் பிரதேசங்களையும் கண்டேன். அங்கேயிருந்தேன். நண்பனே, நான் உனக்குக் கூறுகிறேன், ஒரு முதிர் வயதுள்ள மனிதனாக நான் உன்னை இதை நம்பச் செய்யட்டும். தேசம் முழுவதும் இந்தக் காலை வேளையில் செய்தியைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களே, அந்த இடத்தைப் பார்க்க விரும்பவே விரும்பாதீர்கள். நான் அதை விவரிக்கத்தக்கதான் வழியேயில்லை.

நான் ஒரு ஓவியனாயிருப்பேணானால், ஒரு தூரிகை (Brush) யைக் கொண்டு என்னால் அதைப் படமாக வரைய இயலாது. ஒரு தேவ ஊழியக்காரனாக என்னால் அதை உங்களுக்கு விவரித்துக் கூறமுடியாது. நரகம் ஒரு ஏரிகிற ஸ்தலம் என்று பேசுகிறோமே, அங்குள்ள பயங்கரங்களை நினைக்கும்போது அது இன்னும் பத்து லட்சம் மடங்கு மோசமாயுள்ளது.

24. ஆனால் மோட்சம்... அல்லது இந்த இடம் எங்கானாலும் சரி, அதை என்னவென்று அழைப்பதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. “பலிபீடத்தின் கீழ் உள்ள ஆத்துமாக்கள்” என்று அந்த இடத்தைக் குறித்துக் குறிப்பிட்டார். அப்போது, நான் ஒரு போதும்... அது எவ்வளவு மகிழமையான காரியம் என்று விவரித்துச்சொல்ல வழியே இல்லை, அங்கே... இப்பொழுது, நீங்கள் என் வார்த்தையை எடுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும், நான் ஒரு மனிதன் மட்டுமே, பாருங்கள்? ஆனால் இந்தத் தரிசனங்கள் நான் கூறிய பிரகாரமே எப்பொழுதும் நிறைவேறி வந்திருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் மெய்யாகவே இருந்திருக்கின்றன. அதுவும் கூட (அந்த தேசத்தைக் கண்டது. 21ம் பத்தி - தமிழாக்கியோன்) மெய்யாகவே உள்ளது. நீங்கள் எதைச் செய்தாலும், நீங்கள் மற்ற எல்லாவற்றையும் தவறவிட்டாலும் (சுகம், பலம், உங்கள் கண் பார்வை எதுவாயிருந்தாலும் சரி), அதை தவறவிட்டு விடாதீர்கள். அதோடு ஒப்பிடப்படக்கூடியது ஒன்றும் இல்லை. எனக்குத் தெரிந்து, அதை விவரிக்கத்தக்கதான் வார்த்தை ஆங்கில மொழியில் இல்லை.

அது “பூரணமானது” எனக் கூறுவீர்களானால், அது அதையும் கடந்திருந்தது; “மிக நேர்த்தியானது” என்பீர்களானால் அது அதையும் கடந்திருந்தது. “உயர்ந்தது” எனக் கூறுவீர்களானால்,... எனக்குத் தெரிந்தபடி அதை விவரிக்கத் தக்கதான் வார்த்தை இல்லை, ஏனென்றால் அது அவ்வளவு... மேலும் அதுதான் முடிவு அல்ல என்பதை எண்ணும்போது, “இங்கே வர நான் அச்சப்படுவேனோ?” என்று நான் எண்ணினேன்.

25. “நீங்கள் சாப்பிடுகிறீர்களா?” என்று கேட்டேன்.

26. “இங்கே இல்லை, நாங்கள் இங்கு புசிப்பதில்லை. ஆனால் நாங்கள் பூமிக்குத் திரும்பும்போது நாங்கள் புசிக்கும்படியாக உள்ள ஒரு சரீரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வோம்.”

27. நல்லது, நான் அவர்களைத் தொட்டு உணர முடிந்தது. அவர்கள் அவ்வாறுதான் இருந்தார்கள். ஆம், அவர்களுக்கு சரீரம் இருக்கிறது. அது கட்டுக்கதையல்ல. அது ஒரு சரீரம், நாங்கள் ஒருவரையொருவர் அறிந்திருக்கிறோம். அவர்கள் எல்லோரும் என்னை அறிந்திருந்தார்கள். பல லட்சக்கணக்கான அந்த மக்கள் என்னைக் கட்டித் தழுவினர்.

28. “நல்லது, என்னை இங்கு கொண்டு வந்தவரை நான் காண விரும்புகிறேன்” என்று நான் கூறினேன்.

29. “நீங்கள் இப்போது அவரைக் காணமுடியாது, நீங்கள் காத்திருக்க வேண்டும்” என்று கூறப்பட்டது.

30. நான், “என்னை ஏன் இங்கு... மேலே வைத்தீர்கள்?” என்று கேட்டேன்.

31. “நீங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு தலைவராக இருந்தீர்கள்” என்று சொல்லப்பட்டது.

32. “அவர்கள் எல்லோரும் பிரான்ஹாம் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறுகிறீர்களா?” என்று நான் கேட்டேன்.

33. அவர், "இல்லை, அவர்கள் எல்லோரும் நீர் கிறிஸ்வக்குள் கொண்டு வந்தவர்கள்" என்று கூறினார், பாருங்கள்.

34. நான் சுற்றிலும் பார்த்தேன். அதன் பிறகு கடினமான இரவுகளும் சோதனைகளும் அகன்று போயின. என்னால் அவர்கள் முகங்களைக் காண முடிந்தது. மிகவும் அழகான இளவயதுள்ள ஒரு பெண்மணி அங்கு வந்தார். அவர் தன் கரங்களால் என்னைக் கட்டிப் பிடித்து, "விலை மதிக்க முடியாத சகோதரனே" என்று கூறினார். அவர் அங்கிருந்து கடந்து சென்ற பின்பு.... அவர் ஒரு பெண்மணியாய் இருந்தாள். ஆகையால்... ஆனால் அங்கு பாவம் ஒரு போதும் இருக்காது. பாருங்கள், நம்முடைய உடலிலுள்ள சுரப்பிகள் அங்கு மாற்றப்பட்டு விடுகின்றன. அவர்கள் அங்கே பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்க்க மாட்டார்கள். பாருங்கள், பாருங்கள், எல்லாம் ஒரே மாதிரியாக.

35. அவ்வாறான மாறுதலை உண்டாக்குவது எது? உணர்ச்சி. ஆகையால்தான் தரையில் நடனமாடுவதில் நான் நம்புவதில்லை. (ஆனாலும் பெண்ணும் ஒருவரையொருவர் அணைத்து ஆடும் 'பால் ரூம்' (Ball Room) நடனத்தை இங்கு குறிப்பிடுகிறார்- தமிழாக்கியோன்). எந்த மனிதனும்... நான் தேவனுக்கு முன்பாகவும், வேதத்துக்கு முன்பாகவும் (கூறுகிறேன்), நான் சிரு பையனாக இருந்த போதும், வாலிபனாக இருந்தபோதும் ஒரு பரிசுத்தமான வாழ்க்கை வாழ்ந்திருக்கிறேன். நான் என்னுடன் வெளியே அழைத்துச்சென்ற எந்தப் பெண்மணியுடனும் தைரியமாக அவளை அழைத்துக் கொண்டு என்னால் நியாயத் தீர்ப்புக்குச் செல்ல முடியும். பாருங்கள், ஆனால் எந்த மனிதனும், நீங்கள்

யாராயிருந்தாலும் எனக்கு அக்கரையில்லை. (பெண்ணின் அமைப்பிலுள்ள) ஒரு பெண்மணி அவ்வாறு தன்னைக் கட்டி நெருக்கமாக அணைக்கவிட்டு விட முடியாது. நீங்கள் உண்மையாக நல்ல ஆரோக்கியமுள்ள ஒரு மனிதனாயிருந்தால் உங்களுக்குள் உணர்ச்சிகள் இருக்கும். ஆனால் அங்கு அது இருக்கவில்லை. அங்கு சுரப்பிகள் இல்லை. அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான சுரப்பிகள் இருக்கின்றன. பாருங்கள், மிகவும் தூய்மையான

கலப்படமில்லாத   சகோதர சகோதரிகளுக்குள் அன்பே
அவ்விடத்திலிருக்கும். உங்கள் சொந்த சிறு மகளை கட்டியணைக்கும்
பொழுது உள்ள அன்பிற்கும்... அதற்கும் மேலான... ஒரு அன்பாக
அது இருக்கும். பாருங்கள்? உங்கள் சொந்த குமாரத்தியாக
இருந்தாலும் அவள் அவ்வாறு.... ஒரு பெண்ணாகவும் நீங்கள் ஒரு
ஆணாகவும் இருக்கிறீர்கள், பாருங்கள். அது எதையாவது
உருவாக்கக்கூடும், ஆனால் அங்கு முடியாது. பாவமானது
ஒழிந்துவிட்டது. அது எல்லாம் முடிந்து விட்டது. பாருங்கள்?
உண்மையான... மிகவும் உண்மையான, பரிசுத்தமான அன்பு.

66. நான் அந்த பெண்மணியைப் பார்த்தேன், அங்கு...
லட்சக்கணக்கானவர்கள் இருப்பது போல்தோன்றியது, அவர்கள்
எல்லோரும் நீண்ட கூந்தலும், கீழே வரை உள்ள (நீளமான)
வெண்மையான வஸ்திரமும் அணிந்திருந்தனர். இந்த... என்னோடு
பேசிக் கொண்டிருந்த பெண்மணி, “என்னை உங்களுக்கு அடையாளம்
தெரியவில்லையா?” என்று கேட்டார்.

37. நான் “இல்லை” என்று கூறினேன்.

38. “அப்பெண்மணியை நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள்
நடத்தினபோது அவர்கள் தொண்ணாறு வயதாக இருந்தார்கள்” என்று
கூறப்பட்டது.

39. வியக்கத்தக்க கிருபை, எவ்வளவு இனிமையான ஒலி!
பாருங்கள். நம்மால் எந்த வழியிலும் அதை விவரிக்க முடியாது.
என்னை விசவாசித்தால் என் வார்த்தைகளை நம்புங்கள். நிச்சயமாக...
உங்களுக்கும் உலகத்துக்கும் உள்ள எல்லாத் தொடர்புகளையும்
எரித்து விடுங்கள்.

கேவனால் அருள்பட்ட ஒரே ஆராதனை ஸ்தானம்

(GOD'S ONLY PROVIDED PLACE OF WORSHIP)
நவம்பர் 28, 1965 காலை

I கொளி. 2:9

**எழுதியிருக்கிறபடி: தேவன்
தம்மில்**

**அன்புகூருகிறவர்களுக்கு
ஆயத்தம்பண்ணினவைகளைக்
கண் காணவுமில்லை, காது
கேட்கவுமில்லை, அவைகள்
மனுषிருடைய இருதயத்தில்
தோன்றவுமில்லை;**

சகோ.J.டோமினிக் சேவியர்

போன்: 9597508574

Email: bridetabernacleaug172015@gmail.com

www.thefinish.in